

gaaede Svingning i Nabolandenes Toldpolitik. Denne Udvikling kan, efter Flertallets Formening, ikke give nogen rimelig Grund til at slaa af paa tidligere stillede Fordringer til den indenlandske Produktions Beskyttelse. Smidlertid anser Flertallet det dog for rigtigt kun at udtale sig med en vis Forbeholdenhed om dette Tvistepunkt som Følge af, at de enkelte Toldsatser ikke have været Gjenstand for en indgaaende Drøftelse mellem Thingene, og det derfor ikke paa Forhaand med Sikkerhed lader sig sige, om og hvorvidt ikke afvigende Anstuelser maatte kunne mødes i de enkelte praktiske Afgjørelser.

Hvad der derimod Gang efter Gang har viist sig som en uoverstigelig Hindring for Thingenes Overenskomst om en Toldreform, er Uoverensstemmelsen paa det finantssielle Omraade.

Landstinget har ved alle Behandlinger af Toldlovsforslag klart og bestemt fastholdt den Anstuelse, at en Toldreform skal virke i økonomisk, men ikke tillige i finantssiel Siemod, saa at den ikke maa bevirke nogen væsentlig Formindskelse af Statskassens Indtægter, men at en saadan eventuel Afgang i Toldindtægter, som ikke kan opveies ved et forhøiet Told paa Luxusgjenstande, bør dækkes ved Afgift paa alkoholholdige Drikke, være sig Brændevin eller baierisk Øl eller begge Dele, og at Dækning bør vedtages samtidig med Nedgangen. Men i denne Retning fastholder det foreliggende Forslag et Standpunkt, der har fundet Udtryk i andre tidligere fra Folkethinget til Landstinget oversendte Forslag, idet der derefter skal vedtages en udækket Indtægtsformindskelse paa henved 3½ Million Kr. — hvilket siges at være Krigsskattens Beløb, skjøndt denne, efter at Krigsskatten paa Brændvinsbrænding ifølge Lov af 5te August 1864 §§ 1 og 4 ved den nye Lov om Beskatning af Brændvinsbrænding 1ste April 1887 § 52 er hævet fra nævnte Tidspunkt, for Tiden kun udgjør henved 2½ Million Kr. — og saa først stilles det i Udfigt, at den hderligere i Forslag bragte Afgang i Toldindtægter paa henved 3½ Million Kr. kan dækkes ved en eventuel Ølskat, uden at dog noget udarbejdet Forslag til en saadan Skat er oversendt tilligemed Toldlovsforslaget.

I Betragtning af de store Vanskeligheder, som Paalæget af en Skat paa Øl med et vist Alkoholindhold erfaringsmæssig har viist sig at frembyde, finder Flertallet, at der er færlic Grund for Landstinget til, naar Dækning skal søges ved en sllig Skat, at fastholde sin Fordring om, at et Forslag til Lov angaaende samme skal være vedtaget af begge Rigsdagens Thing, forinden eller samtidig med, at nogen Nedgang i Toldindtægterne, som er bestemt til at dækkes derved, voteres af Thinget. Og ligesaa sikkert er det, at de i alle Retninger stigende Krav til Statskassen ikke kunne give Anledning til Tilbagevigen fra det af Landstinget tidligere hævdede Standpunkt, at Forhandling om de indirekte Afgifters Omlægning bør føres med deres nuværende Indtægtsbeløb som Grundlag, uden at noget deraf fradrages forløbs. Saa længe indtil de enkelte imødekommende Koster, der have fremhævet Toldreformens økonomiske Formaal som det Væsentlige, maatte have givet sig et mere praktisk Udslag, vil der derfor ikke være bedre Udfigt end tidligere, til Toldreformens Gjennemførelse, og uden disse Omstændigheder kan en fortsat Forhandling i Diebliffet endog befrægtes at ville gjøre Skade, ved at føie et nyt mislykket Forsøg til de flere tidligere og forurolige næringsdrevende Borgere uden nogen rimelig Grund.

Foraaavidt der under det foreliggende Lovforslags Behandling ogsaa er blevet hentydet til Muligheden af en partiel Toldreform, stiller Flertallet sig paa Forhaand noget tvivlende overfor den, men finder iøvrigt ikke Grund til i Diebliffet at udtale sig videre derom.

I Genhold til de foranførte Grunde tror Flertallet ikke for Tiden at burde gjøre nogen Indstilling til Thinget angaaende Lovforslagets videre Behandling.